

Ad § 9 p

Med denne bestemmelse gives ministeren adgang til at henlægge en række administrative kompetencer i forbindelse med affald af elektrisk og elektronisk udstyr til en af ministeren godkendt privat organisation, formentlig den systemansvarlige organisation, som er beskrevet ovenfor. Det er endnu uafklaret på hvilket selskabsretligt grundlag, organisationen vil blive etableret. Ved den praktiske udmøntning af hjemmelen kan de blive nødvendigt at justere modellen.

Det forventes, at den private organisation skal have kompetence til at vurdere om producenter har opfyldt deres forpligtelse efter § 9 j og § 9 l, stk. 1, til for egen regning at foranstalte indsamling og håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Organisationen skal også have kompetence til at vurdere, om der er stillet passende sikkerhed for så vidt angår udstyr markedsført til husholdninger samt til at vurdere om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1 og stk. 2. Endvidere forventes administrationen af producentregistret, efter § 9 n, henlagt til organisationen og organisationen forventes tilagt kompetence til at indhente en række oplysninger fra producenter og importører, efter § 9 o. Endelig skal organisationen have kompetence til at opkræve eventuelle administrative gebyrer til dækning af offentlige myndigheders administrative omkostninger efter den eksisterende hjemmel hertil i lovens § 88, stk. 1.

Det forudsættes, at organisationens afgørelser kan påklages til en offentlig myndighed.

Der er herved tale om, at offentligretlige opgaver henlægges til et privat organ. I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private søges imødegået ved, at ministeren godkender vedtægter og fastsætter retningslinjer for administrationen, og at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for det private organisation. Endelig vil organisationens afgørelser kunne påklages til en offentlig myndighed.

Uanset de ovenfor nævnte betænkeligheder er modellen valgt, fordi direktivet er forhandlet med allerede eksisterende tilbagetagningsordninger som model, og disse ordninger byggede på en meget høj grad af privatretlige aftaler. Under arbejdet med implementeringen er det da også blevet stadig klarere, at en række af direktivets krav, bl.a. de differentierede krav til husholdnings- og erhvervsaffald samt historisk og nyt affald, ville være meget vanskelige at opfylde, hvis

man søgte at implementere direktivet med detaljeret offentligretlig lovgivning. Derimod vil direktivets målsætning om producentansvar meget lettere og bedre kunne opfyldes, hvis en betydelig del af administrationen overlades til en privat organisation, som kan indgå privatretlige aftaler med producenter og importører.

Ad § 9 q

Det er tanken, at tilsynet med reglerne om affald af elektrisk og elektronisk udstyr helt eller delvist skal føres af en statslig myndighed, idet dette må formodes bedst at matche den systemansvarlige organisation, der vil være landsdækkende. Hjemmelen hertil findes i den eksisterende § 67 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at tilsynet skal føres af andre myndigheder end kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Umiddelbart er det tanken at henlægge tilsynskompetencen til Miljøstyrelsen.

Da de foreslåede §§ 9 j og 9 l, stk. 1, indeholder bestemmelser, som direkte forpligter producenter og importører. Imidlertid kan indholdet af forpligtelsen i disse bestemmelser ikke generelt beskrives så præcist, at miljøbeskyttelseslovens § 69 – om adgangen til at meddele påbud eller forbud overfor ulovlige forhold – er anvendelig. Derfor foreslås der med § 9 q indført en hjemmel til at udstede påbud. Ligeledes indføres der hjemmel til at udstede påbud og forbud om opfyldelse af forpligtelser i medfør af regler, der fastsættes med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2-3 og § 9 m-§ 9 o. Endvidere vil der i den bekendtgørelse, hvorved hjemmelsbestemmelserne, udnyttes blive fastsat regler om tilsyn.

Adgangen til at udstede påbud tænkes udnyttet til at præcisere producenters og importørers forpligtelser efter § 9 j (om nyt affald) og § 9 l, stk. 1, (om historisk affald fra husholdninger). Som grundlag for vurderingen af forpligtelsens størrelse for den enkelte producent eller importør, vil tilsynsmyndigheden benytte oplysninger fra producentregistret om, hvor store mængder, den enkelte producent eller importør har markedsført samt de samlede mængder, der er markedsført.

Tilsynsmyndighedens afgørelser vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Til nr. 3.

Efter den nugældende § 45, stk. 4, gælder der et forbud mod tilbagetagningsordninger, der konkurrerer med en kommunal tilbagetagningsordning. Dette forhold ændres med den nye § 45, stk. 5, idet der i overensstemmelse med direktivet gives mulighed for, at